

ЛУТАРЊИ ДОЖИВЉАЈ

Пишем ти ово брате, да те подсјетим на љепоте нашег краја и поред доста рада и тешкоћа, кад човјек сједе да се одмори, каква је то љепота и уживање. Ти си сада далеко у туђини, сигурно добро живиш и зарађујеш, али сам сигуран да ти ово недостаје. Волио бих да си овдје са нама и да дијелимо ове љепоте на које си ти био навикао. Видим ја из твојих писама да ти недостајемо. То и јесте разлог да те подсјетим на кућу и околину, на бар један тренутак уживања. Даће бог, доћи ћеш ти нама па ћемо наставити живот и нашу слогу. Немој се наљутити ако претјерујем у детаљима и опису нашег дворишта, ја то чиним да ти дочарам оно за чим чезнеш.

Јутро је. Сунце осваја небеско плаветнило и разгони благу измаглицу која се разбарушено шири по удолинама села. Чини се као да доноси огромно бреме времена које надолази иза његових топлих, испружених, зракастих, до у бесконачност дугих копаља. Осјећају се помије-

шани мириси јутарње влаге, шуме и цвјетног покривача. Мирис боровине и осталих четинара преовлађује и тјера на избор који је од којег пријатнији. Расцвјетали јоргован рашепурио се крај куће, као да се утркује са окружењем, опомиње на своје постојање, ослобађајући мирисне таласе који допиру до нас, помогнуте повјетарцем што пирка, употпуњавајући право уживање тог јутра испред куће.

Испод прозора што према сунцу гледа, постављен сто и столице с наслонима. На столу пиксла, огледало и апарат за бријање, чекају уобичајену церемонију испијања кафе и призора који се сваког јутра понавља, а свакодневни ситни детаљи се уклапају и допуњују јутарње ужитке. Сунце избечило и тјера на разголишавање и остајање у рођеном моделу кожног огртача. Милујућа топлина се осјећа на тијелу. Мирис кафе уз оне природне, подсјећа на испарења из цезве.

На ливади испред куће, роса пресијава у неким нестварним дијамантским бојама. У чашицама росапада наточене јутарње сузе се скупљају и одолијевају сунчевим пригревицама. Покоји цвијет изненадно распукне отварајући своје крунице ширећи латице у различите цвјетне облике. Чини се да је довољно да ослушкунеш природу, па иако је не разумијеш, сама ће дати одговор.